Lekcja 48: Co o tym myślisz? — opinie, zgoda i niezgoda

W której nauczysz się: mówić, co myślisz, pytać innych o zdanie, zgadzać się i nie zgadzać, a także naturalnie reagować w rozmowie — od Dokładnie! po Wątpię.

CO JUŻ ZNASZ

Zanim zaczniemy — Ty już umiesz reagować na to, co mówią inni. W kursie nieraz to robiliśmy:

It's OK. – Jest w porządku. *(lekcja 29)*

Not bad. – Niezłe. *(lekcja 29)*

Of course! / Sure. – Oczywiście! / Jasne! *(lekcja 30)*

Me too. / Me neither. – Ja też. / Ja też nie. *(lekcja 30)*

Really? That's great news! – Naprawdę? To świetna wiadomość! *(lekcja 35)*

No way! – Nie ma mowy! *(lekcja 35)*

Umiesz więc ocenić jedzenie i zareagować emocjami. Dziś idziemy poziom wyżej: nauczysz się mówić, co myślisz — wyrażać opinię, zgadzać się, nie zgadzać i pytać innych o zdanie. Dzięki tej lekcji z rozmowy „pytanie–odpowiedź" przechodzisz do prawdziwej wymiany zdań.

CO TY O TYM MYŚLISZ? — I THINK

It's a good idea. – To dobry pomysł. /ɪts ə gʊd aɪˈdɪə/

to think – myśleć, uważać, sądzić /tə θɪŋk/

I think that it's a good idea. – Myślę, że to dobry pomysł. /aɪ θɪŋk ðæt ɪts ə gʊd aɪˈdɪə/

I tu ciekawostka — po polsku „że" jest obowiązkowe — nie powiesz „Myślę, to dobry pomysł". Po angielsku słówko **that** możesz całkiem pominąć:

I think (that) it's a good idea. – Myślę, (że) to dobry pomysł.

Oba zdania znaczą dokładnie to samo. Trzy przykłady — z **(that)** w nawiasie, bo możesz je wstawić albo pominąć:

I think (that) it's beautiful. – Myślę, że to jest piękne. /aɪ θɪŋk ɪts ˈbjuːtɪfl/

I think (that) she's very nice. – Myślę, że ona jest bardzo miła. /aɪ θɪŋk ʃiːz ˈveri naɪs/

I think (that) the metro is fast. – Myślę, że metro jest szybkie. /aɪ θɪŋk ðə ˈmetrəʊ ɪz fɑːst/

I think (that) this hotel is great. – Myślę, że ten hotel jest świetny. /aɪ θɪŋk ðɪs həʊˈtel ɪz greɪt/

Opinia z porównaniem — stopniowanie z lekcji 47 od razu w akcji:

This one is better. – Ten jest lepszy. /ðɪs wʌn ɪz ˈbetə/

I think (that) this one is better. – Myślę, że ten jest lepszy. /aɪ θɪŋk ðɪs wʌn ɪz ˈbetə/

Gdy ktoś dzieli się z nami swoją opinią, a Ty myślisz tak samo:

I think so too. – Też tak myślę. /aɪ θɪŋk səʊ tuː/

A gdy myślisz inaczej:

I don't think so. – Nie sądzę. / Myślę, że nie. /aɪ dəʊnt θɪŋk səʊ/

Umiesz już powiedzieć, co myślisz. A oto jak zapytać o to samo rozmówcę:

What do you think? – Co o tym myślisz? /wɒt də ju θɪŋk/ *(dosł. „Co myślisz?")*

A jeśli chcesz zapytać o coś konkretnego — dodajesz **about** – o:

What do you think about this hotel? – Co myślisz o tym hotelu? /wɒt də ju θɪŋk əˈbaʊt ðɪs həʊˈtel/

UWAGA: zamiast **about** usłyszysz też **of** — oba działają tak samo:

What do you think of this hotel? – Co myślisz o tym hotelu?

JAK JESZCZE WYRAZIĆ OPINIĘ

Pytanie o opinię nie zawsze zaczyna się od „think”. Trzy naturalne sposoby, które usłyszysz na każdym kroku:

Do you like it? – Podoba ci się (to)? /də ju laɪk ɪt/

Do you like it here? – Podoba ci się tutaj? /də ju laɪk ɪt hɪə/ *(dosł. „Lubisz to tutaj?”)*

Gdy powiedziałeś, co myślisz — odbij piłeczkę:

What about you? – A ty? / A jak ty uważasz? /wɒt əˈbaʊt juː/ *(dosł. „A co z tobą?” — konstrukcję What about…? znasz z lekcji 39: What about having lunch?)*

an opinion – opinia, zdanie /ən əˈpɪnjən/

What's your opinion? – Jakie jest twoje zdanie? /wɒts jɔːr əˈpɪnjən/

A żeby powiedzieć „moim zdaniem” — Anglik zaczyna od **In my opinion…** *(dosł. „w mojej opinii”)*:

In my opinion, London is a beautiful city. – Moim zdaniem Londyn to piękne miasto. /ɪn maɪ əˈpɪnjən ˈlʌndən ɪz ə ˈbjuːtɪfl ˈsɪti/

In my opinion, this hotel is very good. – Moim zdaniem ten hotel jest bardzo dobry. /ɪn maɪ əˈpɪnjən ðɪs həʊˈtel ɪz ˈveri gʊd/

In my opinion, the food here is great. – Moim zdaniem jedzenie tutaj jest świetne. /ɪn maɪ əˈpɪnjən ðə fuːd hɪər ɪz greɪt/

In my opinion, it's the best place in the city. – Moim zdaniem to najlepsze miejsce w mieście. /ɪn maɪ əˈpɪnjən ɪts ðə best pleɪs ɪn ðə ˈsɪti/

ZGADZAM SIĘ / NIE ZGADZAM SIĘ

Ktoś wyraził opinię. Czas na Twoją reakcję — najpierw zgoda:

to agree – zgadzać się /tu əˈgriː/

I agree with you. – Zgadzam się z tobą. /aɪ əˈgriː wɪð juː/

I don't agree. – Nie zgadzam się. /aɪ dəʊnt əˈgriː/

Ciekawostka: angielski ma też specjalny czasownik z wbudowanym przeczeniem. Przedrostek **dis-** odwraca znaczenie — jak polskie „nie-”:

to disagree – nie zgadzać się /tə ˌdɪsəˈgriː/

I disagree. – Nie zgadzam się. /aɪ ˌdɪsəˈgriː/

Oba sposoby znaczą to samo. **I don't agree** i **I disagree** — wybierz, który wolisz.

PRAWDA I NIEPRAWDA

true – prawdziwy, prawdziwa /truː/

That's true. – To prawda. /ðæts truː/ *(dosł. „To jest prawdziwe")*

That's not true. – To nieprawda. /ðæts nɒt truː/

UWAGA: true to przymiotnik — dosłownie „prawdziwy", np. **a true story** – prawdziwa historia. Rzeczownikiem „prawda" jest **truth** /truːθ/. Znasz go już z lekcji 23:

Tell him the truth! – Powiedz mu prawdę!

JESTEŚ PEWIEN?

sure – pewien, pewna /ʃɔː/

Are you sure? – Jesteś pewien? / Jesteś pewna? /ɑː ju ʃɔː/

I'm sure. – Jestem pewien. /aɪm ʃɔː/

I'm not sure. – Nie jestem pewien. /aɪm nɒt ʃɔː/

Zdanie, które ratuje każdą dyskusję — grzeczna, miękka niezgoda:

Maybe you're right. – Może masz rację. /ˈmeɪbi jɔː raɪt/

UWAGA: right znaczy dosłownie „słuszny, poprawny" — **You're right** to dosłownie „jesteś słuszny", czyli nasze „masz rację". W pisowni **gh** jest nieme — czytamy /raɪt/.

Maybe you're right, but I'm not sure. – Może masz rację, ale nie jestem pewien. /ˈmeɪbi jɔː raɪt bʌt aɪm nɒt ʃɔː/

A gdy jesteś pewien, że rozmówca się myli — mówisz wprost:

wrong – błędny, „w błędzie” /rɒŋ/

You're wrong. – Mylisz się. /jɔː rɒŋ/ *(dosł. „Jesteś w błędzie”)*

UWAGA: w słowie **wrong** litera **w** jest niema — czytamy /rɒŋ/, nie „łrong”. To samo słowo znasz już z pytania **What's wrong?** – Co się stało? *(dosł. „Co jest źle?”)* z lekcji 30 i 35.

CO MASZ NA MYŚLI?

W dyskusji nie zawsze wszystko rozumiesz od razu. Poznaj czasownik, którym dopytasz:

to mean – mieć na myśli, znaczyć /tə miːn/

Ten czasownik nie ma jednego polskiego odpowiednika — w zależności od zdania znaczy „znaczyć” albo „mieć na myśli”. Częściowo już go znasz z lekcji 30:

What does it mean? – Co to znaczy? *(pytasz o SŁOWO)*

Dziś dokładamy wersję o CZŁOWIEKU — gdy nie wiesz, o co komuś chodzi:

What do you mean? – Co masz na myśli? /wɒt də ju miːn/

What do you mean by that? – Co masz przez to na myśli? /wɒt də ju miːn baɪ ðæt/

A gdy już rozumiesz — potwierdź to. Czasownik **see** znasz jako „widzieć” (I see a man). Anglicy używają go też w znaczeniu „rozumieć”:

I see. – Rozumiem. /aɪ siː/ *(dosł. „widzę” — jak polskie „jasne, widzę, o co chodzi”)*

I see what you mean. – Rozumiem, co masz na myśli. /aɪ siː wɒt ju miːn/

JAK JESZCZE SIĘ ZGODZIĆ

Dwa gotowe zwroty, którymi wyrazisz zgodę — krótko i naturalnie:

Exactly! – Dokładnie! /ɪgˈzæktli/

That makes sense. – To ma sens. /ðæt meɪks sens/ *(dosł. „to robi sens” — sense – sens)*

CHYBA TAK, PONIEKĄD, WĄTPIĘ

Nie każda odpowiedź to twarde „tak” albo „nie”. Zwroty na wszystko pomiędzy:

I guess so. – Chyba tak. /aɪ ges səʊ/ *(dosł. „zgaduję tak”)*

I suppose so. – Chyba tak. /aɪ səˈpəʊz səʊ/ *(dosł. „przypuszczam tak”)*

Sort of. – Poniekąd. /sɔːt əv/ *(dosł. „w pewnym rodzaju”)*

Kind of. – Trochę tak. /kaɪnd əv/ *(usłyszysz też skrócone „sorta”, „kinda”)*

I doubt it. – Wątpię. /aɪ daʊt ɪt/

UWAGA — wymowa: w słowie **doubt** litery **b** NIGDY nie wymawiamy — czytamy /daʊt/. Skąd to **b**? Słowo przyszło z francuskiego jako „doute” — bez „b” — i tak je wymawiano. Ale średniowieczni uczeni dodali „b” w pisowni na wzór łacińskiego „dubitare”. Wymowa nigdy się nie zmieniła. Ta sama historia to słowo **de**b**t** – dług /det/. Piszesz z „b”, mówisz bez.

TO ZALEŻY

Ostatni zwrot to król dyplomacji. Gdy pytanie jest trudne, a Ty nie chcesz się deklarować:

It depends. – To zależy. /ɪt dɪˈpendz/

A żeby powiedzieć, od czego to zależy — dodajesz **on**:

It depends on the price. – To zależy od ceny. /ɪt dɪˈpendz ɒn ðə praɪs/

It depends on you. – To zależy od ciebie. /ɪt dɪˈpendz ɒn juː/

It depends on the weather. – To zależy od pogody. /ɪt dɪˈpendz ɒn ðə ˈweðə/

PODSUMOWANIE

Pytasz o opinię:

What do you think? – Co o tym myślisz?

What do you think about this hotel? – Co myślisz o tym hotelu?

Do you like it here? – Podoba ci się tutaj?

What about you? – A ty?

What's your opinion? – Jakie jest twoje zdanie?

Mówisz, co myślisz:

I think (that) it's a good idea. – Myślę, (że) to dobry pomysł.

In my opinion… – Moim zdaniem…

I think so too. – Też tak myślę.

I don't think so. – Nie sądzę.

Zgadzasz się:

I agree with you. – Zgadzam się z tobą.

That's true. – To prawda.

Exactly! – Dokładnie!

That makes sense. – To ma sens.

Nie zgadzasz się:

I don't agree. – Nie zgadzam się.

I disagree. – Nie zgadzam się.

That's not true. – To nieprawda.

You're wrong. – Mylisz się.

I doubt it. – Wątpię.

Coś pomiędzy:

Maybe you're right, but I'm not sure. – Może masz rację, ale nie jestem pewien.

I guess so. – Chyba tak.

Sort of. – Poniekąd.

It depends (on…). – To zależy (od…).

Dopytujesz:

What do you mean? – Co masz na myśli?

What do you mean by that? – Co masz przez to na myśli?

I see. – Rozumiem.

I see what you mean. – Rozumiem, co masz na myśli.

CAŁA LEKCJA W TRZECH ZDANIACH

1. Opinię zaczynasz od **I think** — a „że" (**that**) możesz po angielsku całkiem pominąć.

2. Zgadzasz się przez **I agree / That's true / Exactly!**, nie zgadzasz przez **I disagree / That's not true / You're wrong**.

3. Gdy nie chcesz się deklarować, masz całą paletę: **Maybe you're right, but I'm not sure**, **I guess so**, **Sort of** — a na najtrudniejsze pytania zawsze działa **It depends**.

BRAWO TY 🥳 🚀 🙌